

LBRIS

We know
books

Ioana Stăniloiu

**Sexualitatea astăzi,
între sacru și banal**
Ghid de supraviețuire în jungla urbană

București, 2024

De ce bărbații care vor doar sex nu merg la prostituate?

Într-o zi mă trezesc cu un mesaj de la un *chiloțar*:

„Draga mea, vreau să îți spun adevărul pentru că sunt o persoană sinceră și corectă. Îmi doresc să fac sex cu tine; nu îmi doresc o relație.”

În mintea mea, nu știam dacă trebuie să îi mulțumesc sau să mă supăr. Pe de o parte, apreciam faptul că a fost sincer cu mine; pe de alta, răspunsul meu a fost:

„Dragă X, dacă îmi doream doar sex de la bărbați, mă făceam prostituată; făceam și un ban cinstit. Nevoile de bază ale unei femei sunt: siguranță, iubire, respect, sex. În viziunea mea, sexualitatea reprezintă mai mult decât un schimb de organe, iar cel care își dorește să livreze doar un penis și să primească un vagin în schimb, ar face bine să meargă la un bordel unde va primi exact ce va livra — din păcate, contra cost. Ai nevoie de bani ca să mergi la bordel? Te pot împrumuta până la salariu! Măcar atât pot să fac.”

Răspunsul chiloțarului nu a întârziat să apară: „Niciodată nu aş da bani la prostituate când pot obține sex gratis! E sub demnitatea mea să apelez la așa ceva. Lucrătoarele sexuale sunt robotice și nu sunt pasionale,

pe când o femeie normală la cap se implică, trăiește clipa, deci satisfacția e mai mare.”

„Aha, vrei să primești implicare emoțională, dar nu să oferi și să fie și gratis.”

I-am mulțumit pentru sinceritate și i-am urat un nesincer succes în îndeplinirea dorințelor.

„În centrul acțiunii mele trebuie să fie binele aproapelui, o persoană unică, irepetabilă, ireductibilă, a cărei corporalitate este legată în mod intrinsec de identitatea și împlinirea sa. Nu este indiferent ce fac cu trupul meu și al celuilalt pentru că ceea ce are loc la nivel biologic are consecințe la nivel afectiv și intelectual. Binele persoanei ține de integrarea tuturor acestor dimensiuni, iar fericirea nu se poate găsi decât în dăruirea totală, trup, inimă și minte, unei alte persoane, sărbătorind însăși alterarea ei înfinită și regăsindu-se în aceasta.”

— Alin Vara, „Argumentele pentru castitate”

<https://www.contributors.ro/argumentele-pentru-castitate/>

Acest citat superb e preluat dintr-un articol pro-castitate. Castitatea până la căsătorie și opusul ei — a te culca cu multă lume fără să-ți pese și de alte aspecte — parcă sună a extreme.

Obiectificarea sexuală

„Să faci o fată să creadă că îți place de ea doar pentru a avea relații sexuale ar trebui clasificat ca agresiune sexuală. Dar încă nu e nimeni pregătit pentru această discuție.”

[“Making a girl believe that you like her just so you can have sex with her should be classified as sexual assault. But no one is ready to have that conversation yet.”]

— Lindsay Hameroff

Pentru unii, e considerat acceptat social să tratezi o femeie ca pe un obiect sexual* dacă se culcă cu tine din prima seară. Pentru alții, e OK să o tratezi așa dacă se culcă în primele săptămâni sau luni, iar alții o obiectifică dacă nu e virgină până în noaptea nunții.

Alții consideră că meriți să fi tratată ca un obiect dacă ai fusta prea scurtă, machiajul prea strident sau că nu corespunzi viziunii lor de femeie cuminte. Vina e, desigur, a femeii care „se obiectifică singură / cere să fie obiectificată prin comportamentul ei”, „se pozează prea sexy, prin urmare o cere”.

Dacă un tip te-a cunoscut în club sau pe Tinder, cu atât mai mult se remarcă această tendință: „Într-un fel te comporti cu o femeie în club și în alt fel la bibliotecă”. Apelează la tot felul de scuze pentru a-și

* Am folosit repetitiv sintagma „obiect sexual” cu sensul de a fi tratată nu a marfa, ci un simplu obiect al plăcerii, fără a ține cont de personalitatea, nevoile de autorealizare și emoțională ale celui folosit.

justifica comportamentul. Dar nu locul e problema – metodele de manipulare s-au perfecționat și rafinat, așa încât e foarte greu să arăți unde e buba.

Deși nu ați vorbit prea mult, el te-a etichetat deja: fie ca pe cineva cu care să se însoare, fie doar ca pe cineva cu care să se culce.

„Din păcate, faptul că femeile sunt mult mai deschise la sex decât în vremurile trecute, le aduce dezavantajul că sunt folosite ca obiecte sexuale și nu le aduce siguranță și plăcere. Aveți mai multă libertate? Nu mai sunteți ostracizate că sunteți virgine? Stai că întoarcem această libertate în favoarea noastră și putem face sex cu cât mai multe femei fără nicio grijă, responsabilitate sau onoare.”

- Diana Ionescu

Această emancipare oferă femeilor senzația că sunt libere și tratate la fel ca un bărbat. Nimic mai fals. Sunt lăsate să creadă că sunt libere, dar sunt pedepsite atunci când își exercită această libertate. Pe masa istoriei se pare că și-au făcut loc două abordări în ceea ce privește sexualitatea femeilor. Ori ești virgină și accepți regulile patriarhale, ori ești feministă și alegi să îți trăiești sexualitatea pe tărâmul libertății fără limite în care nimeni nu are nicio responsabilitate morală/socială față de tine.

Alegi Madonna sau Curva. Exact extremele istoriei. Cum se știe că extremele nu sunt bune, să încercăm să le analizăm și să găsim o soluție de mijloc. Auzim frecvent sfaturi de acest fel în mass-media: „Vrei o relație satisfăcătoare? Nu te prezenta ca obiect sexual!”

Învinovățim persoana care e tratată ca un obiect și nu pe cel care o tratează astfel. De parcă femeile care sunt îmbrăcate cu burqa/hijab sunt ferite de a fi tratate ca obiecte!

Regula e simplă: nu ai voie să tratezi pe nimeni ca obiect sexual indiferent de cum se îmbracă și se comportă!

Altă scuză irațională a celor care practică acest abuz fizic și psihologic: „Păi dacă numai sex are de oferit...”. Să reduci o ființă la statutul de obiect și apoi să vociferezi că e vina ei că este doar un obiect, e noaptea minții. Cum are doar sex de oferit? Nu are minte, suflet, aspirații, nevoi umane?

Întâlnirile în era *hookup culture*

Probabil orice om decent se gândește că atunci când mergi la o întâlnire, toată lumea are intenția onorabilă și simplă de a se cunoaște. Dacă cei doi se înțeleg și se simt bine împreună, vor continua să se vadă și să construiască o relație. Sau încearcă o relație și dacă, din diverse motive, nu sunt compatibili, nu au valori în comun, nu consideră că sunt potriviți, nu au chimie etc., nu e nicio problemă. Ambii au încercat, au avut intenții bune și nu a mers. Nu iese nimeni șifonat din asta. *Fair game*. Alții merg cu intenția strictă de a obține doar sex. Nu e nimic greșit în a dori doar sex atâta timp cât ambele persoane își anunță intențiile dinainte. Cel mai frecvent comportament despre care nu se vorbește în *datingul* modern este acela în care bărbatul face pe îndrăgostitul și se comportă prin gesturi, priviri, vorbe ca și cum te place cu adevărat, pentru a ajunge în pat.

Sigur că femeia e de vină că nu l-a testat și a mers pe încredere, nicidecum cel care a avut intenția și nu a anunțat-o clar. Pe modelul nu e de vină hoțul, ci de vină e cel prădat fiindcă nu s-a asigurat suficient.

Veți spune că adulții trebuie să aibă capacitatea de a se apăra și de a mirosi astfel de persoane. Într-adevăr, a fi în gardă poate fi o abordare practică, doar că nu poți construi sentimental nimic cu garda pusă. Iubirea ajunge doar acolo unde oamenii sunt

vulnerabili, deschiși și încrezători. Mulți au renunțat la iubire de mult din teama de a fi răniți, manipulați, mințiți și acceptă doar relațiile tranzacționale (îmi dai / îți dau), care sunt moartea pasiunii, a romantismului și o marcă a junglei capitalismului care s-a strecurat până în intimitatea cuplului.

Un om demn nu profită de tine, indiferent când alegi să participi la intimitate sexuală. O javrotecă va susține că meriți să fii tratată ca obiect sexual (trofeu) dacă „te-ai lăsat” prea devreme.